

ບົດສັງເຂບດ້ານນະໂຍບາຍ ສະບັບ 01/2019

ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

ການຄຸ້ມຄອງການນຳໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ໃນລະດັບເມືອງ

ກົມນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳ

DPLA

Department of Policy and Legal Affairs

ປະເດັນສຳຄັນ:

- ເມື່ອມີການຜະລິດກະສິກຳເປັນສິນຄ້າ, ການນຳໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດແມ່ນເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ໄດ້ສົ່ງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນເຮົາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.
- ເມືອງຄຳ ເປັນຕົວຢ່າງຂອງເມືອງທີ່ມີການຜະລິດກະສິກຳແບບນຳໃຊ້ເຄມີ, ທີ່ມີການຜະລິດກະແຈກກະຈາຍ ແລະ ມີມູນຄ່າຕ່ຳ ໂດຍອາໄສການນຳໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດທີ່ຫຼາຍ. ໃນສອງສາມປີຜ່ານມາ ລະບົບການຜະລິດດັ່ງກ່າວ ເລີ່ມຕອບ ສະໜອງຜົນກຳໄລໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ທີ່ຫຼຸດລົງ. ສ່ວນເມືອງທ່າໂທມ ແມ່ນມີການຫ້າມນຳໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ, ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ ກໍ່ຍ້ອນວ່າ ມີການຜະລິດກະສິກຳເປັນສິນຄ້າໜ້ອຍກວ່າ ໃນຂົງເຂດເມືອງດັ່ງກ່າວ.
- ອົງການຈັດຕັ້ງລັດຂັ້ນເມືອງ ສາມາດສະໜັບສະໜູນການຜະລິດກະສິກຳທີ່ສະອາດຂຶ້ນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຢາປາບສັດຕູພືດໄດ້ດີກວ່າ ໂດຍນຳໃຊ້ວິທີການທີ່ເປັນລະບົບ. ການຫ້າມການນຳໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດພຽງຢ່າງດຽວ ແມ່ນຈະສົ່ງຜົນກະທົບທີ່ຈຳກັດ.
- ນະໂຍບາຍການຮັບມື ສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:
 - ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍ ແລະ ກົດລະບຽບຕ່າງໆ ທີ່ມີໃນປະຈຸບັນ ກ່ຽວກັບການນຳເຂົ້າ, ຈຳໜ່າຍ ແລະ ນຳໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ, ລວມທັງການລົງທຶນຂອງຕ່າງປະເທດໃນກະສິກຳ.
 - ນຳໃຊ້ຄູ່ມືແນະນຳສຳລັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງຂອງຊຸມຊົນ ເລີ່ມຈາກການປະຕິບັດຂອງຊາວກະສິກອນລາຍບຸກຄົນ ເຊັ່ນ: ການນຳໃຊ້ອຸປະກອນປ້ອງກັນຕົວ, ກ້າວໄປເຖິງການຕົກລົງເຫັນດີລະດັບບ້ານ ໂດຍບໍ່ສິດພື້ນຢາໃກ້ກັບແຫຼ່ງນ້ຳ, ເຮືອນ ແລະ ໂຮງຮຽນ.
 - ສະໜັບສະໜູນຄວາມພະຍາຍາມ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນການທຳລາຍກ່ອງຢາປາບສັດຕູພືດຫຼັງຈາກໃຊ້ແລ້ວ ໃຫ້ມີຄວາມປອດໄພ.
 - ຝຶກອົບຮົມກ່ຽວກັບເວລາທີ່ເໝາະສົມສຳລັບການເກັບກ່ຽວຫຼັງຈາກການສິດພື້ນຢາ, ປະລິມານຢາທີ່ໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ການຄວບຄຸມສັດຕູພືດແບບປະສົມປະສານ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນສານຕົກຄ້າງໃນຜັກ.
- ທາງເລືອກດ້ານນະໂຍບາຍການກຽມພ້ອມລ່ວງໜ້າ ສາມາດສະໜັບສະໜູນການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ທີ່ສີຂຽວຍືນຍົງ ຫຼາຍຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ:
 - ປັບປຸງລະບົບການຕະຫຼາດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ໂດຍບັງຄັບໃຊ້ຮູບແບບສັນຍາການຜະລິດທີ່ເປັນທຳ, ຫຼຸດຜ່ອນການເກັບພາສີ, ການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ສຳລັບການເກັບຮັກສາ ແລະ ການປຸງແຕ່ງຜົນຜະລິດພືດ.
 - ສົ່ງເສີມການປູກພືດຫຼາຍຊະນິດ ພ້ອມທັງແນະນຳທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂະໜາດນ້ອຍ ເຊັ່ນ: ໜອງເກັບນ້ຳ, ສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກສຳລັບການປຸງແຕ່ງຂັ້ນບ້ານ.
 - ນຳໃຊ້ວິທີການສົ່ງເສີມກະສິກຳສີຂຽວ ເຊັ່ນ: ການຝຶກອົບຮົມລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນດ້ວຍກັນເອງ.
 - ຊຸກຍູ້ການຍື່ນກະສິກຳອິນຊີ ແລະ ກະສິກຳທີ່ດີ ໂດຍການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມແບບງ່າຍດາຍ ແລະ ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ແລະ ຂະບວນການຍື່ນທີ່ມີປະສິດທິພາບ ເພື່ອສ້າງຄວາມເຊື່ອຖືຂອງຕະຫຼາດ.
- ນອກຈາກນີ້, ຈຳເປັນຕ້ອງມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຫຼາຍພາກສ່ວນ - ແຕ່ລະພາກສ່ວນມີພາລະບົດບາດແຕກຕ່າງກັນ ເປັນຕົ້ນແມ່ນດ້ານກະສິກຳ, ການສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ອຸດສາຫະກຳ, ພາກເອກະຊົນ ແລະ ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງໆ.

ພາກສະໜີ – ສະພາບການດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳ

ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ ຫຼື ການຜະລິດກະສິກຳເປັນສິນຄ້າ: ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8 ປີ 2016-2020 ແລະ ຍຸດທະສາດການພັດທະນາກະສິກຳ ຮອດປີ 2025 ແລະ ວິໄສທັດ 2030 ໄດ້ກຳນົດການເພີ່ມຜົນຜະລິດຂອງຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ ເພື່ອສະໜອງຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ສົ່ງອອກ ເປັນໜຶ່ງໃນບູລິມະສິດ ສຳລັບການພັດທະນາເສດຖະກິດ, ການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳ, ການສ້າງລາຍຮັບ ແລະ ການເພີ່ມຄວາມໝັ້ນຄົງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ໂພຊະນາການ ໃນ ສປປ ລາວ. ການເນັ້ນໜັກໃສ່ຜະລິດຕະພັນກະສິກຳ ຫຼື ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ, ກົງກັນຂ້າມກັບການຜະລິດເພື່ອດຳລົງຊີວິດແບບດັ້ງເດີມ, ແມ່ນກຳລັງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍໃຕ້ສະພາບທີ່ມີການແຂ່ງຂັນດ້ານການຕະຫຼາດ. ການປະສົມປະສານກັນ ຂອງຄວາມກ້າວໜ້າທາງດ້ານເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ກຳລັງ

ຂອງຕະຫຼາດ ເຮັດໃຫ້ມີການເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ບາງກໍລະນີກໍບໍ່ມີການຄຸ້ມຄອງ ໃນການນໍາໃຊ້ປັດໃຈຂາເຂົ້າ ພາຍນອກ ຫຼື ອຸດສາຫະກໍາ ທີ່ບໍ່ປອດໄພ ແລະ ບໍ່ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ເຊັ່ນ: ຝຸ່ນ, ຢາຂ້າຫຍ້າ ແລະ ຢາປາບສັດຕູພືດ ໂດຍສະເພາະທີ່ຫ້າມ ນໍາໃຊ້ໃນ ສປປ ລາວ.

ນະໂຍບາຍການເຕີບໂຕສີຂຽວ ແລະ ຍຸດທະສາດກະສິກໍາສີຂຽວ: ໃນຂະນະດຽວກັນ, ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ຄັ້ງທີ 8 ແມ່ນປະກອບດ້ວຍເປົ້າໝາຍນະໂຍບາຍ ທີ່ສົ່ງເສີມການຜະລິດກະສິກໍາສີຂຽວ ແລະ ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ລວມທັງການ ຫຼຸດຜ່ອນການນໍາໃຊ້ສານເຄມີ, ການເພີ່ມຄວາມສົມດຸນຂອງທາດອາຫານໃນດິນ ແລະ ການອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນ, ຊັບພະຍາກອນ ແລະ ລະບົບນິເວດ. ຍຸດທະສາດການພັດທະນາກະສິກໍາ ຮອດປີ 2025 ແລະ ວິໄສທັດ 2030 ກໍານົດກອບວຽກແຜນງານຍຸດທະ ສາດຢ່າງລະອຽດສໍາລັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ການຜະລິດກະສິກໍາສະອາດ ແລະ ຄວາມປອດໄພທາງອາຫານ. ການເນັ້ນໜັກໃສ່ລະບົບ ການຜະລິດກະສິກໍາ ແລະ ອາຫານ ທີ່ມີຄວາມປອດໄພ ແລະ ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແມ່ນໄດ້ເນັ້ນໜັກຕື່ມອີກ ໃນນະໂຍບາຍເຕີບ ໂຕສີຂຽວ ຂອງລັດຖະບານ ສປປ ລາວ ໃນປີ 2018 ແລະ ການກະກຽມຍຸດທະສາດກະສິກໍາສີຂຽວ ທີ່ກໍາລັງດໍາເນີນການຢູ່ ໂດຍ ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້.

ຂອບເຂດກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳກ່ຽວກັບຢາປາບສັດຕູພືດ: ເພື່ອການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ ແລະ ແຜນຍຸດທະສາດ ຄວາມປອດ ໄພທາງດ້ານອາຫານ ແລະ ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໄດ້ອອກເຄື່ອງມືດ້ານນິຕິກຳ ແລະ ລະບຽບຄຸ້ມ ຄອງ ຈຳນວນໜຶ່ງ. ໂດຍສະເພາະ ດໍາລັດວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງຢາປາບສັດຕູພືດ ແມ່ນມີຈຸດປະສົງເພື່ອບັງຄັບໃຊ້ໃນການຕິດຕາມ ກວດກາການນໍາໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດໃນການຜະລິດກະສິກໍາ ເພື່ອຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ສໍາລັບຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ບໍລິໂພກ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ (GOL 2017). ຄໍາແນະນໍາສໍາລັບການຕິດຕາມ ແລະ ນໍາໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນ ມີເພື່ອໃຫ້ຄໍາແນະນໍາໃນການນໍາໃຊ້ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ວິທີການກວດກາ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຄໍາແນະນໍາທາງດ້ານເຕັກນິກ (DOA 2017).

ສະຖານະການ ແລະ ປະເດັນບັນຫາ: ການປະເມີນຜົນໃນໄລຍະຜ່ານມາ ແລະ ທີ່ກໍາລັງປະຕິບັດຢູ່ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າມີການນໍາໃຊ້ຢາ ປາບສັດຕູພືດທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນ, ບໍ່ມີການຄວບຄຸມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງທີ່ດີ ເຊິ່ງມີຫຼັກຖານຊັດເຈນ ຂອງລະດັບສານພິດທີ່ຕົກຄ້າງໃນຕົວຢ່າງຜົນ ຜະລິດ ແລະ ຕົວຢ່າງເລືອດຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບໂດຍການນໍາໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ:

- ລະຫວ່າງປີ 1999 ແລະ 2011, ການນໍາເຂົ້າຢາປາບສັດຕູພືດທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ເພີ່ມຂຶ້ນຫຼາຍກວ່າ 5 ເທົ່າຕົວ (LURAS 2018b);
- ມີການນໍາເຂົ້າຢາປາບສັດຕູພືດທີ່ຜິດກົດໝາຍຈຳນວນຫຼາຍ ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ລວມຢູ່ໃນສະຖິຕິນໍາເຂົ້າທີ່ເປັນທາງການ (CEDAC, SAEDA ແລະ PANAP 2013);
- ຈຳນວນຄົວເຮືອນຊາວກະສິກອນທີ່ເນັ້ນໜັກໃສ່ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນ 10% - ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງ ລະດັບການນໍາໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ແມ່ນຂຶ້ນກັບປະລິມານຂອງຜົນຜະລິດ;
- ການນໍາໃຊ້ ແລະ ຄວບຄຸມ ຢາປາບສັດຕູພືດ ແມ່ນຖືກຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະພື້ນທີ່ ໃນທົ່ວປະເທດ;
- ລະດັບຂອງການນໍາໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ດິນ, ສັດ ແລະ ສະພາບແວດລ້ອມ ແຕກຕ່າງກັນໄປ ແລະ ຂຶ້ນກັບສະພາບເງື່ອນໄຂຂອງແຕ່ລະຊຸມເຂດ;
- ເຂດທີ່ທຳການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ແລະ ເຂດທີ່ຜົນຜະລິດຂອງພວກເຂົາເປັນທີ່ຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດສູງ ແມ່ນມີ ອັດຕາການນໍາໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດທີ່ສູງ;
- ອັດຕາການນໍາໃຊ້ຢາຂ້າຫຍ້າ ໃນ ສປປ ລາວ ແມ່ນສູງກວ່າອັດຕາທີ່ແນະນຳໄວ້ 2-4 ເທົ່າຕົວ;
- 54% ຕົວຢ່າງຂອງໝາກໄມ້ ແລະ ຜັກ ໃນປີ 2017 ຢູ່ຕະຫຼາດແຂວງຊຽງຂວາງ ທົດສອບເຫັນສານຕົກຄ້າງຈາກຢາ ປາບສັດຕູພືດ, ເຊິ່ງພົບວ່າ 16% ແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບບໍ່ປອດໄພ. ຕົວເລກແມ່ນສູງກວ່າ ສໍາລັບຜົນຜະລິດທີ່ນໍາເຂົ້າ (LURAS 2018a);
- ການທົດສອບຕົວຢ່າງເລືອດໃນແຂວງຊຽງຂວາງ ເຊັ່ນດຽວກັນ ໄດ້ສະແດງເຖິງລະດັບ “ ທີ່ບໍ່ເປັນທີ່ຍອມຮັບ ” ໃນກຸ່ມ ເດັກນ້ອຍນັກຮຽນ, ຄູອາຈານ, ຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ບໍລິໂພກ (LURAS 2018a).

ມາດຕະການຄວບຄຸມການນໍາໃຊ້ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຂອງການນໍາໃຊ້ສານເຄມີ ໃນລະດັບເມືອງ: ໃນປີ 2013, ອຳນາດການ ປົກຄອງ ເມືອງທ່າໂທມ ສົ່ງຫ້າມຂາຍ ແລະ ນໍາໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ແລະ ຢາຂ້າຫຍ້າ ພາຍໃນເມືອງ ໂດຍມີການປັບໃໝສໍາລັບຜູ້ທີ່ ຝ່າຜົນ. ບົດສັງເຂບດ້ານນະໂຍບາຍນີ້ ແມ່ນເບິ່ງທາງເລືອກດ້ານນະໂຍບາຍ ແລະ ແນະນຳຂໍ້ສະເໜີແນະທາງດ້ານນະໂຍບາຍໃນລະດັບ ເມືອງ ສໍາລັບການຄວບຄຸມການຂາຍ ແລະ ນໍາໃຊ້ຢາຂ້າຫຍ້າ ແລະ ຢາປາບສັດຕູພືດ ທີ່ມີປະສິດທິພາບ. ບົດສັງເຂບນີ້ ໄດ້ພິຈາລະນາ ຄວາມຈຳເປັນໃນການສ້າງຄວາມສົມດຸນຂອງການຜະລິດເປັນສິນຄ້າຂອງວຽກງານກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ດ້ວຍການຜະລິດສີຂຽວຍືນ ຍິງ ທີ່ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພຂອງຜູ້ປະກອບການຕ່າງໆ ໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າ ແລະ ການອະນຸລັກສິ່ງແວດລ້ອມ, ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ຊີວະນາໆພັນ. ໃນເມືອງທ່າໂທມ ການຕັດສິນໃຈຈຳກັດການນໍາໃຊ້ສານເຄມີສໍາລັບການຜະລິດກະສິກໍາ ທີ່ເຂັ້ມງວດ

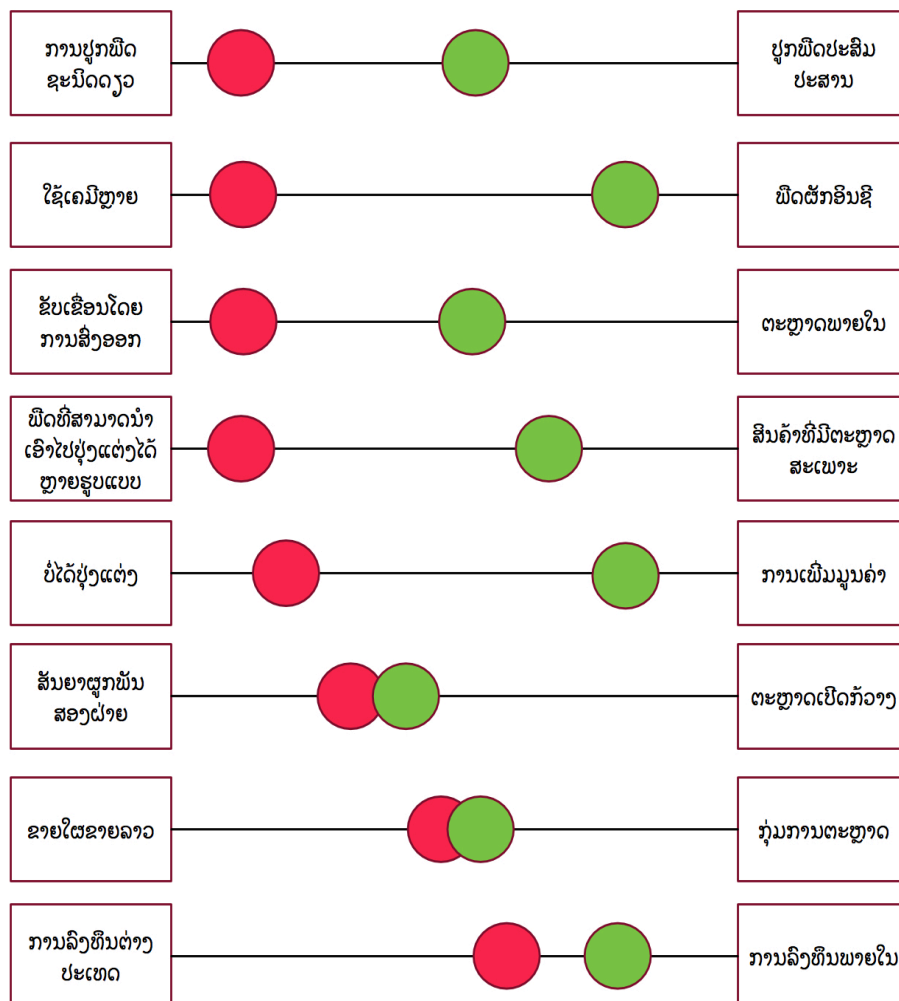
ແມ່ນມີອິດທິພົນຢ່າງຫຼາຍ ຈາກຄວາມເປັນຈິງທີ່ວ່າ ປະຊາຊົນສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຕັ້ງຖິ່ນຖານຢູ່ລຸ່ມຮ່ອມພູ. ດັ່ງນັ້ນ, ການນຳໃຊ້ສານເຄມີທີ່ບໍ່ມີການຄວບຄຸມສໍາລັບການຜະລິດກະສິກໍາຊຶ່ງສ່ວນໃຫຍ່ຢູ່ຕາມເຂດດິນຄ້ອຍຊັນ ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການປົນເປື້ອນຂອງສານເຄມີໃນລະດັບທີ່ຮັບບໍ່ໄດ້ ໃນນໍ້າ, ດິນ ແລະ ຊັບພະຍາກອນອື່ນໆ ໃນພື້ນທີ່ທີ່ປະຊາຊົນອາໄສຢູ່.

ວິທີການ

ບົດສັງເຂບດ້ານນະໂຍບາຍນີ້ ສັງລວມຂໍ້ມູນ ແລະ ປະເດັນບັນຫາຕ່າງໆ ຈາກໂຄງການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ການສຶກສາຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສານເຄມີກະສິກໍາ ໃນ ສປປ ລາວ. ບົດສັງເຂບນີ້ ເອົາຜົນຂອງກໍລະນີສຶກສາປຽບທຽບ ລະຫວ່າງເມືອງທ່າໂທມ ທີ່ມີການຫ້າມນຳໃຊ້ ແລະ ອັດຕາການນຳໃຊ້ ຢາປາບສັດຕູພືດເຂົ້າໃນການຜະລິດກະສິກໍາ ຕໍ່າ ກັບເມືອງຄຳ ທີ່ບໍ່ມີການຫ້າມນຳໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ແລະ ມີອັດຕາການນຳໃຊ້ສານເຄມີເຂົ້າໃນການຜະລິດກະສິກໍາ ສູງ. ສະຖິຕິພັນລະນາ ແລະ ຂໍ້ມູນ ແມ່ນນຳໃຊ້ເພື່ອວິເຄາະປັດໄຈຕ່າງໆທີ່ມີອິດທິພົນຕໍ່ການນຳໃຊ້ສານເຄມີເຂົ້າໃນການຜະລິດກະສິກໍາ ໃນສອງເມືອງດັ່ງກ່າວ. ບົດຮຽນທີ່ຖອດຖອນໄດ້ ແມ່ນໄດ້ໃຊ້ເພື່ອສ້າງທາງເລືອກສໍາລັບນະໂຍບາຍ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະ ກ່ຽວກັບກະສິກໍາສີຂຽວ ແລະ ຄວາມປອດໄພທາງດ້ານອາຫານ ທີ່ອາດຈະເໝາະສົມ ນຳໄປໃຊ້ໄດ້ໃນເຂດອື່ນໆຂອງປະເທດ.

ທາງເລືອກດ້ານນະໂຍບາຍ

ມິຕິຕ່າງໆ ຂອງການຜະລິດກະສິກໍາເປັນສິນຄ້າ: ມີຫຼາຍມິຕິເພື່ອເພີ່ມຜົນຜະລິດຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາ (ຫຼື ການຜະລິດກະສິກໍາເປັນສິນຄ້າ) ໃນ ສປປ ລາວ (ຮູບສະແດງທີ 1). ວິທີໜຶ່ງ ຄື ຄວາມເຂັ້ມຊັນ ຫຼື ອັດຕາ ຂອງການນຳໃຊ້ ຫຼື ບໍ່ນຳໃຊ້ ສານເຄມີ ເຂົ້າໃນການຜະລິດ, ໄດ້ກໍ່ໃຫ້ເກີດສອງຮູບແບບຫຼັກຂອງການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ: ຮູບແບບທີ່ໃຊ້ສານເຄມີ (ຈຸດສີແດງ) ແລະ ຮູບແບບທໍາມະຊາດ (ຈຸດສີຂຽວ).

ຮູບສະແດງທີ 1: ມິຕິຕ່າງໆ ຂອງການຜະລິດກະສິກໍາເປັນສິນຄ້າໃນເມືອງຕ່າງໆ

ການຜະລິດກະສິກໍາແບບນໍາໃຊ້ເຄມີ: ຜູ້ຜະລິດຕາມຮູບແບບນີ້ ແມ່ນມີການນໍາໃຊ້ສານເຄມີເປັນຫຼັກເຂົ້າໃນການຜະລິດ ໂດຍສະເພາະ ຝຸ່ນເຄມີ, ຢາປາບສັດຕູພືດ ແລະ ຢາຂ້າຫຍ້າ. ຜູ້ຜະລິດກະສິກໍາແບບທີ່ນໍາໃຊ້ສານເຄມີ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຜະລິດພືດຊະນິດດຽວ, ເນັ້ນໃສ່ການຜະລິດເພື່ອສົ່ງອອກ ໂດຍປາສະຈາກການປຸງແຕ່ງ ແລະ ສ່ວນໃຫຍ່ຂາຍແບບລາຍບຸກຄົນ ຫຼາຍກວ່າຈະຂາຍແບບເປັນກຸ່ມ. ໃນຂະນະທີ່ ພວກເຂົາເຮັດການຜະລິດໂດຍເຂົາເຈົ້າເອງ ຈໍານວນໜຶ່ງແມ່ນຜະລິດແບບມີສັນຍາຜູກພັນ. ການລົງທຶນໂດຍຕ່າງປະເທດ ຈໍາ ນວນຫຼາຍ ໃນຂະແໜງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີແນວໂນ້ມຜະລິດແບບນໍາໃຊ້ສານເຄມີ. ການຜະລິດຮູບແບບນີ້ ປົກກະຕິແລ້ວຈະບໍ່ສົ່ງຜົນກໍາໄລໃຫ້ແກ່ຊາວກະສິກອນ ໃນໄລຍະຍາວ ເນື່ອງຈາກດິນມີການເຊື່ອມໂຊມ ແລະ ຕົ້ນທຶນໃນການຜະລິດເພີ່ມຂຶ້ນ.

ການຜະລິດກະສິກໍາແບບທໍາມະຊາດ: ຜູ້ຜະລິດໃນຮູບແບບນີ້ ແມ່ນອີງໃສ່ການຜະລິດກະສິກໍາອິນຊີ ແລະ ກະສິກໍາທີ່ດີ ເປັນຫຼັກ. ຜູ້ຜະລິດຮູບແບບທໍາມະຊາດ ມັກຈະມີການຜະລິດທີ່ຫຼາກຫຼາຍ ອີງຕາມຄວາມຕ້ອງການ ຂອງຕະຫຼາດສະເພາະ ແລະ ຜົນຜະລິດທີ່ມີການເພີ່ມມູນຄ່າ ເຊິ່ງສ່ວນຫຼາຍແມ່ນຂາຍໃຫ້ແກ່ຕະຫຼາດພາຍໃນ ແລະ ບໍລິໂພກພາຍໃນຄົວເຮືອນ. ເມື່ອມີເງື່ອນໄຂເໝາະສົມ, ພວກເຂົາ ກໍຈະຜະລິດແບບມີສັນຍາຜູກພັນ, ສ່ວນໃຫຍ່ ກັບຜູ້ປຸງແຕ່ງ ແລະ ພໍ່ຄ້າຄົນກາງອື່ນໆ. ໃນຂະນະທີ່ການຂາຍແບບກຸ່ມ ສາມາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຂໍ້ໄດ້ປຽບຫຼາຍ, ຜູ້ຜະລິດແບບນີ້ຈໍານວນຫຼາຍ ໃນທີ່ສຸດກໍ່ຂາຍຜົນຜະລິດຂອງພວກເຂົາລາຍບຸກຄົນ. ພວກເຂົາສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນອາໄສການເຂົ້າເຖິງແຫຼ່ງທຶນພາຍໃນທ້ອງຖິ່ນສໍາລັບການລົງທຶນ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ຜະລິດແບບນໍາໃຊ້ສານເຄມີ ແລະ ແບບທໍາມະຊາດ ບາງຄັ້ງກໍ່ສາມາດທັບຊ້ອນກັນ ໃນດ້ານຂອງການຜະລິດແບບມີສັນຍາ, ອົງປະກອບທາງການຕະຫຼາດ ແລະ ບາງຄັ້ງໃນດ້ານແຫຼ່ງທຶນຂອງການ ລົງທຶນ.

ການຜະລິດກະສິກໍາໃນເມືອງຄໍາ: ເມືອງຄໍາ, ແຂວງຊຽງຂວາງ ເປັນຕົວຢ່າງຂອງເມືອງທີ່ມີການຜະລິດກະສິກໍາແບບນໍາໃຊ້ເຄມີ. ສະຖິຕິຂອງເມືອງ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການນໍາເຂົ້າປັດໄຈເຄມີ ໄດ້ເພີ່ມຂຶ້ນຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ໃນໄລຍະ 10 ປີຜ່ານມາ. ການສໍາຫຼວດຢາປາບສັດຕູພືດ ໃນເມືອງຄໍາ ແລະ ເມືອງໜອງແຮດ ໃນປີ 2016 ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ຢາປາບສັດຕູພືດ ປະມານ 101 ໂຕນ ໄດ້ນໍາເຂົ້າມາຈາກນະຄອນວຽງຈັນ, ຫວຽດນາມ ແລະ ເມືອງທີ່ຢູ່ໄກ້ຄຽງ (PAFO 2016). ການຜະລິດກະສິກໍາເປັນສິນຄ້າ ໄດ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ເນື່ອງຈາກການນໍາໃຊ້ເຕັກນິກການຜະລິດກະສິກໍາທີ່ທັນສະໄຫມ ລວມທັງການນໍາໃຊ້ເຄມີເຂົ້າໃນປັດໄຈການຜະລິດ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການສໍາຫຼວດທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງນັ້ນ ສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າ ການນໍາໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ໄດ້ສົ່ງຜົນອັນຕະລາຍຫຼາຍສົມຄວນຕໍ່ສຸຂະພາບປະຊາຊົນ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ການປຸກພືດເປັນສິນຄ້າໃນເມືອງນີ້ ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ແມ່ນມີລັກສະນະກະແຈກກະຈາຍ ແລະ ມີມູນຄ່າຜົນຜະລິດຕໍ່າ - ການຜະລິດ ແມ່ນຕ້ອງການນໍາໃຊ້ທີ່ດິນຈໍານວນຫຼາຍ ແລະ ລາຄາຜົນຜະລິດທີ່ຊາວກະສິກອນໄດ້ຮັບ ສ່ວນໃຫຍ່ແມ່ນຕໍ່າ.

ການຜະລິດກະສິກໍາໃນເມືອງທ່າໂທມ: ເມືອງທ່າໂທມ, ແຂວງໄຊສົມບູນ ດໍາເນີນການຜະລິດກະສິກໍາເປັນສິນຄ້າ ໄປຕາມຍຸດທະສາດການເຕີບໂຕສີຂຽວ ໂດຍສຸມໃສ່ການຜະລິດກະສິກໍາສະອາດ (ກະສິກໍາອິນຊີ ແລະ ກະສິກໍາທີ່ດີ). ອໍານາດການປົກຄອງເມືອງ ໄດ້ອອກກົດລະບຽບຕ່າງໆ ລວມທັງການຫ້າມຂາຍ, ການແຈກຢາຍ ແລະ ການນໍາໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ. ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ, ຫ້ອງການອຸດສາຫະກໍາ ແລະ ການຄ້າເມືອງ, ຫ້ອງການປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບເມືອງ ແລະ ກຸ່ມບ້ານຈຸດສຸມ ໄດ້ຮ່ວມກັນຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາ ຮ້ານຈໍາໜ່າຍຢາປາບສັດຕູພືດ ພາຍໃນເມືອງທ່າໂທມ ແລະ ປັບໄໝຮ້ານທີ່ລະເມີດກົດລະບຽບດັ່ງກ່າວ. ນະໂຍບາຍດັ່ງກ່າວ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ເມືອງທ່າໂທມ ກາຍເປັນເມືອງຕົວແບບ ໃນການຜະລິດກະສິກໍາສະອາດ (ກະສິກໍາອິນຊີ ແລະ ກະສິກໍາທີ່ດີ) ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ວິທີການທີ່ເປັນລະບົບເພື່ອພັດທະນາທາງເລືອກດ້ານນະໂຍບາຍກະສິກໍາສີຂຽວ: ການຫ້າມຢາປາບສັດຕູພືດຂອງເມືອງທ່າໂທມ ແມ່ນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂ້ອນຂ້າງງ່າຍ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ ເພາະວ່າການຜະລິດກະສິກໍາຢູ່ເມືອງທ່າໂທມ ຍັງມີການຜະລິດທີ່ມີຂະໜາດນ້ອຍ, ປຸກພືດຫຼາຍຊະນິດ, ປຸກຕາມລະດູການ ແລະ ສະໜອງໃຫ້ຕະຫຼາດອິນຊີຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ. ນອກຈາກນີ້, ເມືອງທ່າໂທມ ເປັນເມືອງໜຶ່ງທີ່ຢູ່ຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແລະ ລະດັບການຜະລິດກະສິກໍາເປັນສິນຄ້າ ແມ່ນຍັງຈໍາກັດ. ປັດໄຈເຫຼົ່ານີ້ ເຮັດໃຫ້ຄວາມຕ້ອງການນໍາໃຊ້ປັດໄຈເຄມີພາຍໃນເມືອງທ່າໂທມ ແມ່ນຂ້ອນຂ້າງນ້ອຍ. ຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ຍັງມີຄວາມກົດດັນຂອງການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ລວມທັງການຮຽກຮ້ອງເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນຄວາມທຸກຈົນ, ຫຼຸດຜ່ອນການເກັບກູ້ເຄື່ອງປ່າຂອງດົງ, ປັບປຸງການດໍາລົງຊີວິດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ໂດຍການປັບປຸງການເຂົ້າເຖິງເສັ້ນທາງ ແລະ ຮູບແບບການສື່ສານຕ່າງໆ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ, ການຫ້າມນໍາໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ຊຶ່ງເປັນມາດຕະການການຮັບມືຂອງພາກລັດ ພຽງຢ່າງດຽວ ແມ່ນບໍ່ພຽງພໍ ໃນການສະໜັບສະໜູນການຜະລິດກະສິກໍາອິນຊີ ແລະ ກະສິກໍາທີ່ດີ. ດັ່ງນັ້ນ, ການຫ້າມນໍາໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການສົມທົບ ໂດຍມາດຕະການການຮັບມື ແລະ ການກຽມພ້ອມລ່ວງໜ້າ ທີ່ຫຼາກຫຼາຍ (ຮູບສະແດງທີ 2). ມາດຕະການເຫຼົ່ານັ້ນ ຈໍາເປັນຕ້ອງພິຈາລະນາການມີສ່ວນຮ່ວມ ຂອງຫຼາຍພາກສ່ວນ ໃນນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບຢາປາບສັດຕູພືດ. ດັ່ງນັ້ນ, ອົງການຈັດຕັ້ງພາກລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ຊາວກະສິກອນ, ຜູ້ມີສ່ວນຮ່ວມໃນຕ່ອງໂສ້ມູນຄ່າອື່ນ, ຜູ້ຂາຍປັດໄຈ, ຜູ້ຈໍາໜ່າຍ, ຜູ້ບໍລິໂພກ ແລະ ກຸ່ມຄົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກຢາຂ້າແມງໄມ້ ເຊັ່ນ: ເດັກນ້ອຍ, ແມ່ມານ ແລະ ແມ່ລູກອ່ອນ ຄວນໄດ້ຮັບການມີສ່ວນຮ່ວມ.

- ເພື່ອປັບປຸງຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ ແລະ ຜົນຜະລິດ, ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ເມືອງ ກໍ່ຄວນສົ່ງເສີມການຜະລິດທີ່ ຫຼາກຫຼາຍ ແລະ ປຸກພືດໝູນວຽນ ເພື່ອຫຼຸດຜ່ອນການເຊື່ອມໂຊມຂອງດິນ. ຊາວກະສິກອນ ຄວນຫຼີກລ້ຽງການປຸກພືດຊະນິດດຽວ ກັນເປັນເວລາຫລາຍປີ.
- ເພີ່ມປະສິດທິພາບຂອງການຜະລິດກະສິກໍາໃຫ້ສູງຂຶ້ນ ໂດຍນໍາໃຊ້ການຜະລິດກະສິກໍາສະອາດ (ກະສິກໍາອິນຊີ ແລະ ກະສິກໍາທີ່ດີ) ແລະ ເຕັກນິກທີ່ທັນຫຼາຍກວ່າ ຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.
- ປັບປຸງລະບົບການຕະຫຼາດໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ໂດຍບັງຄັບໃຊ້ຮູບແບບສັນຍາການຜະລິດທີ່ເປັນທໍາ, ຫຼຸດຜ່ອນການເກັບພາສີ, ການເຂົ້າເຖິງສິນເຊື້ອ ແລະ ສະໜັບສະໜູນ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງສໍາລັບການເກັບຮັກສາ ແລະ ການປຸງແຕ່ງຜົນຜະລິດພືດ.
- ສົ່ງເສີມການປຸກພືດຫຼາຍຊະນິດ ພ້ອມທັງແນະນໍາທາງດ້ານເຕັກນິກ ແລະ ພື້ນຖານໂຄງລ່າງຂະໜາດນ້ອຍ ເຊັ່ນ: ໜອງເກັບນໍ້າ, ສິ່ງອໍານວຍຄວາມສະດວກສໍາລັບການປຸງແຕ່ງຂຶ້ນບ້ານ.
- ນໍາໃຊ້ວິທີການສົ່ງເສີມກະສິກໍາສີຂຽວ ເຊັ່ນ: ການຝຶກອົບຮົມລະຫວ່າງຊາວກະສິກອນດ້ວຍກັນເອງ.

ຈຳເປັນຕ້ອງມີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໂດຍການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງຫຼາຍພາກສ່ວນ: ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການນະໂຍບາຍການ ກຽມພ້ອມລ່ວງໜ້າ ຕ້ອງການ ການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກລັດ, ເອກະຊົນ, ແລະ ອົງການຊ່ວຍເຫຼືອຕ່າງໆ ເຮັດວຽກຮ່ວມກັນໃນ ຂະບວນການວາງແຜນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກວິທີການດັ່ງກ່າວ ປະກອບດ້ວຍ:

- ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງແກ່ການຜະລິດກະສິກໍາທີ່ດີ ແລະ ກະສິກໍາອິນຊີ: ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄວນໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ສົ່ງເສີມການຜະລິດກະສິກໍາເປັນສິນຄ້າ ໃຫ້ໄປຕາມມາດຕະຖານການຜະລິດກະສິກໍາທີ່ດີ ແລະ ກະສິກໍາອິນຊີ ເພື່ອການພັດທະນາ ກະສິກໍາທີ່ມີຄວາມຍືນຍົງ ແລະ ເປັນມິດຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ. ຂະບວນການຍັງຢືນການຜະລິດກະສິກໍາທີ່ດີ ແລະ ກະສິກໍາອິນຊີ ຄວນ ມີການຮ່ວມມືຈາກພາກລັດ, ເອກະຊົນ ແລະ ອົງການສາກົນຕ່າງໆ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມເຊື່ອໝັ້ນ ແລະ ຍອມຮັບ ຂອງຕະຫຼາດ ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ສາກົນ.
- ການສ້າງຕະຫຼາດໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ: ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ມີຕະຫຼາດຮອງຮັບທີ່ຍືນຍົງ ສໍາລັບສິນຄ້າກະສິກໍາທີ່ດີ ແລະ ກະສິກໍາອິນ ຊີ, ອົງການຈັດຕັ້ງພາກລັດ ແລະ ອົງການຜູ້ໃຫ້ທຶນ ຕ້ອງເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ເພື່ອຈັດສັນຕະຫຼາດໃຫ້ເໝາະສົມ ເພື່ອຮອງຮັບ ຜະລິດຕະພັນກະສິກໍາ ແລະ ຈັດກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລື ລະຫວ່າງຜູ້ຜະລິດ, ຜູ້ປະກອບການ, ຜູ້ຈໍາໜ່າຍ, ຜູ້ບໍລິໂພກ ແລະ ພາກສ່ວນລັດ ເພື່ອປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດໃນການຜະລິດ ຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະ ຜູ້ປະກອບການ.
- ການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນທີ່ດີຂຶ້ນ: ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງເພີ່ມທະວີການຮ່ວມມື ແລະ ການເຮັດວຽກຮ່ວມກັນ ໃນການວິເຄາະ ປັດໄຈຕ່າງໆ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການນໍາໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ແລະ ຊອກຫາວິທີການຫຼຸດຜ່ອນການນໍາໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ, ແລກປ່ຽນປະສົບການ ແລະ ຄວາມຮູ້ໃຫ້ກວ້າງຂວາງ ແລະ ນໍາສະເໜີໜ້າທີ່ໄດ້ຮັບໃຫ້ແກ່ການນໍາກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເພື່ອສະເໜີຂໍອອກນະໂຍບາຍສະໜັບສະໜູນທີ່ເໝາະສົມ.
- ການຕິດຕາມ: ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງມີການຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການນໍາໃຊ້, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການທໍາລາຍຢາປາບສັດຕູ ພືດ ພາຍຫຼັງໃຊ້ແລ້ວ.

ເອກະສານອ້າງອີງ

CEDAC, SAEDA ແລະ PANAP 2013. ການຄ້າຂາຍຢາປາບສັດຕູພືດ ທີ່ຜິດ ກົດຫມາຍ ໃນບັນດາປະເທດໃນເຂດແມ່ນໍ້າຂອງ: ກໍລະນີການສຶກສາຈາກ ກໍາປູເຈຍ ແລະ ສປປ ລາວ. ສະມາຄົມພັດທະນາກະສິກໍາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແບບຍືນຍົງ (SAEDA), ສູນການສຶກສາ ແລະ ການພັດທະນາກະສິກໍາຂອງກໍາປູເຈຍ (CEDAC), ເຄືອຂ່າຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢາປາບສັດຕູພືດ ໃນອາຊີ ແລະ ປາຊີຟິກ (PANAP).

DOA 2017. ຄໍາແນະນໍາກ່ຽວກັບການຕິດຕາມ ແລະ ການນໍາໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ໃນ ສປປ ລາວ. ກົມປຸກຝັງ (DOA): ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

GOL 2017. ດໍາລັດວ່າດ້ວຍການຄຸ້ມຄອງຢາປາບສັດຕູພືດ ເລກທີ 258/ລບ, ລົງວັນທີ 24 ສິງຫາ 2017. ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ (GOL): ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

LURAS 2018a. ບົດສັງລວມຫຍໍ້ການນໍາໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ໃນ ສປປ ລາວ: ຜົນ ກະທົບທາງດ້ານສຸຂະພາບ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ. ໂຄງການບໍລິການ-ສົ່ງເສີມກະສິກໍາ ຮອບດ້ານ (LURAS). ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້: ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

LURAS 2018b. ບົດສະເໜີສະຫຼຸບຜົນການສຶກສາ ເມືອງຄໍາ-ທ່າໂທມ ຕໍ່ກອງປະຊຸມໜ່ວຍງານຍ່ອຍທຸລະກິດກະສິກໍາ ໃນເດືອນກໍລະກົດ 2018. ໂຄງການບໍລິການ-ສົ່ງເສີມ ກະສິກໍາຮອບດ້ານ (LURAS). ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້: ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.

PAFO 2016. ການສໍາຫຼວດການນໍາໃຊ້ຢາປາບສັດຕູພືດ ຢູ່ເມືອງຄໍາ ແລະ ເມືອງໜອງ ແຮດ. ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ (PAFO): ແຂວງຊຽງຂວາງ.

ຄໍາຂອບໃຈ

ບົດສັງເຂບດ້ານນະໂຍບາຍນີ້ ກະກຽມໂດຍ ກົມນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳ, ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍຮ່ວມມືກັບ ໂຄງການບໍລິການ-ສົ່ງເສີມກະສິ ກໍາຮອບດ້ານ (LURAS) ຂອງອົງການ Helvetas. ຂໍຂອບໃຈໂຄງການບໍລິການ-ສົ່ງເສີມກະສິກໍາຮອບດ້ານ ສໍາລັບການສະໜັບສະໜູນທາງດ້ານການເງິນ ແລະ ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ປະຈຳເມືອງຄໍາ, ແຂວງ ຊຽງຂວາງ ແລະ ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ປະຈຳ ເມືອງທ່າໂທມ, ແຂວງ ໄຊສົມບູນ ທີ່ອໍານວຍຄວາມ ດວກໃນການເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ສໍາພາດພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຂໍຂອບໃຈອົງການປົກຄອງບ້ານ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ທີ່ໃຫ້ການຮ່ວມມືເປັນຢ່າງດີ.

ຕິດຕໍ່

ກົມນະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳ, ກະຊວງ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້
 ຕູ້ໄປສະນີ 811, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ສປປ ລາວ
 ໂທ/ແຟກ: + 856 21 417198
 E-mail: dopla.maf@gmail.com